

Inges Kattehjem

Dyresex skal
forbydes
Se side 6

Et tilbageblik

Julen er overstået, og det nye år er allerede godt i gang. Regnskaber og resultatopgørelser; det er tiden nu, hvor sidste år evalueres, og det er gået ganske pænt. Landsindsamlingen "Kattenes Jul" blev gavmildt benyttet: Ca. kr. 500.000,- blev det til.
TUSIND TAK.

Det lykkedes at få igangsat en undersøgelse om manglende opmærksomhed overfor dyrene, når ældre, sindslidende og andre, der pga. sygdom, død o.l. akutte tilfælde må forlade deres hjem. Læs artiklen "De GLEMTE Dyr" på side 17.

Et par projekter med udvidelse og renovering af afdelingerne i Odense og Næstved kom desværre ikke i gang. Tilladelser og papirer er i orden, så vi må håbe, at det bliver muligt at finde nogle håndværkere med tid i løbet af 2007.

Kort tid før jul blussede en debat om **Sodomi (dyresex)** op i pressen. Årsagen var, at Dyreetisk Råd havde udsendt en rapport om emnet, hvor Rådet tog større hensyn til menneskers seksuelle perversiteter end at beskytte dyrene mod krænkelser og sadistiske overgreb. Måske skulle de overveje at skifte navn? Kun en person i Rådet tænkte på dyrene og turde stå alene frem og sige fra.
Tak til Peter Møllerup.

Desværre tog ingen initiativ til aktive handlinger, der kunne fortælle lovgiverne om befolkningens holdning. Måske var det juletravlheden, der overskyggede debatten. Selvom det som oftest er andre dyr end katte, der misbruges, måtte Inges Kattehjem selvfølgelig tage afstand fra denne form for dyremishandling. Derfor igangsatte vi i al hast en under-

skriftsindsamling på Internettet, og med tusindvis af modtagne breve og e-mails er der vist ingen tvivl om, hvad holdningen til sodomi er.

Tirsdag den 27. februar er der første behandling i Folketinget af et lovforslag fremsat af DF, der forbyder alle former for dyresex. Så er der kun at håbe, at politikerne tør gå imod et seksuelt afvigende mindretal.

Frimærker

Inges Kattehjem vil gerne takke alle dem, der sender frimærker ind til os. Vi modtager dem fortsat og har stor glæde af dem til vores arbejde for kattene.

FORSIDEN: KATTEHJEMMETS
"KYLLING" UDE PÅ BALLADE
IGEN - DENNE GANG I TRÆ-
ERNE.
FOTO: JØRGEN S. PETERSEN,
KATTEHJEMMET.

REDAKTION:
CAMILLA E. POULSEN
JØRGEN S. PETERSEN
INGE SØRENSEN (ANSVARLIG)
LAYOUT & GRAFIK: IRENE BLAK

OPLAG: 39.500
ISSN 0909-9638
EFTERTRYK ER TILLADT MED
KILDEANGIVELSE

INDHOLD

Leder.....	side 2
Har de danske katte det for godt?	side 4
EU-forbud mod handel med skind.....	side 5
Hvorfor dyresex bør forbydes.....	side 6, 7 og 8
Brevkassen	side 9 og 10
Når du støtter Inges Kattehjem	side 11
Kattens Historie (nr.1.).....	side 12 og 13
Dyrlægen skriver	side 14
Ussel og tynd kat fik nyt hjem.....	side 15
En hilsen fra mit nye hjem.....	side 16
De ”glemte” dyr	side 17
”Kattens til mareridt”	side 18 og 19

DANSK KATTE-REGISTER
Døgnvagt 44 92 91 90
www.dansk-katteregister.dk
sms-service 22 54 73 18

NB! Registrering og ændring af øre-/chipmærkede katte modtages kun skriftligt enten pr. post, fax eller på Internettet.

A black and white cat is shown from a high angle, leaning over a bright green plastic bowl filled with dry cat food. The cat is looking down at the food. The background is a light-colored tiled floor with a blue patterned box and some fabric items.

HAR DE DANSKE KATTE DET FOR GODT?

Da denne kat blev afleveret på Kattehjemmet, var den sultedøden nær.

En ny undersøgelse fra Dyrenes Beskyttelse viser tilsyneladende, at danske katte er for fede. En tredjedel af Danmarks 350.000 landkatte skulle være så overvægtige, at de ikke en gang kan fange en fugl, og den er også gal med den almindelige huskat.

For lud og koldt vand?

Dyrenes Beskyttelse mener endda, at undersøgelsen punkterer myten om, at tusindvis af katte går rundt i landet for lud og koldt vand, mens de i virkeligheden lever alt for godt. Det er muligt, at der er nogle katte på landet, der har det godt. Men på Kattehjemmet hører vi altid om, at kattene på landet får lov at passe sig selv. Dvs. ikke bliver neutraliseret eller passet tilstrækkeligt, hvad angår foder og dyrlægebesøg. Mange af de vildtlevende katte har fået det bedre takket være de foderværter, der rundt omkring i landet sørger for mad, læ og dyrlægehjælp til disse katte. Derudover er

der folks højt elskede private katte. Ligesom mennesker i dag er de en del af velfærdssamfundet, hvor overvægt og fedme-relaterede sygdomme er et problem. Det må man som fornuftig katteejer naturligvis sætte ind overfor med diæter og motion; ligesom man ville gøre med mennesker.

Men så er der alle de nød-stedte katte, som ikke er en del af samfundet. Katte, der smides ud ad samfundet og efterlades rundt omkring "ude i landet". Hver eneste dag bliver vi kontaktet af mennesker, der har fundet katte, der ikke bliver fodret. Katte, der har strejfet rundt i kortere eller

længere tid - uden mad og omsorg. Mange af disse katte, der kommer til Kattehjemmet, er så udsultede, at de først må fedes op, inden de kan klare at komme ud i et nyt hjem.

Vi skal ikke længere tilbage end den 20. juli 2005, hvor Dyrenes Beskyttelse havde en artikel i Vejle Amts Folkeblad med titlen "**Mange katte dør af sult**". Her henvises til det evigt tilbagevendende problem med sommerhuskattene, der hvert år efterlades til sig selv efter i en periode at være blevet fodret af sommerhusgæster.

Til gavn for kattene?

Vi har svært ved at se, hvordan denne undersøgelse gavner katten! Dyrenes Beskyttelse slår fast, at man ikke skal fodre tilløbende katte. Det skal man naturligvis ikke, hvis man er sikker på, at katten har en ejer. Men hvis katten er tynd og udsultet, skal man selvfølgelig fodre den, indtil man finder ud af, hvad der skal ske med kat-

ten. På Kattehjemmet oplever vi ikke, at kattene skulle have det for godt - tværtimod - da vi jo arbejder for de nødstedte katte. Det er et forkert signal at udsende, hvis man ønsker at hjælpe kattene!

Hvis du finder en udsultet kat, bør du give den lidt mad og vand. Kontakt derefter nærmeste internet/Kattehjem for yderligere information. Er katten syg/tilskadekommen, kontakt Falcks Dyreambulance på tlf.nr.: 70 10 20 30.

Af Camilla E. Poulsen

EU VIL FORBYDE HANDEL MED HUNDE- OG KATTESKIND

Hundeskind

Så lykkedes det måske endelig. Inges Kattehjem indsamlede i 2002 mere end 100.000 underskrifter imod salg og import af hunde- og kattepels fra bl.a. Kina. De mange underskrifter bevirkede, at regeringen i 2003 vedtog at forbyde import, salg og brug af hunde- og kattepels i Danmark. Dengang var det ikke muligt at få et forbud, der gjaldt hele EU, men nu ser det ud til, at det måske lykkedes.

I november måned 2006 fik de velkendte tv-billeder af hunde og katte, der pines til døde for at kunne levere skind til europæiske frakkekraver, EUs kommissær for dyrevelfærd Markos Kyprianou til at foreslå et handelsforbud. Det gælder

både import, eksport og intern handel mellem EU-landene.

Indgrebet har længe været en dansk mærkesag. For øjeblikket er der forbud på plads i Belgien, Danmark, Frankrig, Grækenland og Italien, mens Sverige i flere år har presset på for et forbud i hele Europa. Ved import af hunde- og katteskind er der ofte blevet konstateret svindel således, at forbrugerne ikke ved, hvad de køber. Skindstykkerne bruges typisk til frakkekraver, små bamser til børn og endda til kattelegetøj.

SELVFØLGELIG SKAL SODOMI* FORBYDES

Når vi skal overveje, om vi i Danmark bør have et forbud mod, at mennesker anvender egne eller andres dyr til sexformål, også kaldet sodomi, så er det efter min mening vigtigt at starte med at indse, at det ikke handler om seksualmoral. Men om at passe på dyrene og overholde Dyreværnslovens intentioner om at behandle dyr ordentligt og respektere dem som levende medskabninger i vores varetægt.

Dyreetsk Råds udtalelse

Den 30.11.2006 fremlagde Det Dyreetiske Råd (Rådet) en udtalelse om sodomi. I konklusionen står der, at: **”Der ikke er behov for en lovgivning, der forbyder privatpersoners seksuelle omgang med deres egne dyr”**. Men der kan være: **”Behov for tiltag, som forbyder eller forhindrer, at seksuel omgang med dyr kan foregå i organiseret eller kommerciel regi som fx dyrepornografi, bordeller og sex-shows med dyr.”**

Det virker ulogisk og inkonsekvent. Enten er det uforsvarligt dyreværns mæssigt set overfor dyrene at anvende dem til at tilfredsstille mennesker seksuelt eller også er det ikke. Fra

udlandet ved vi, at de skader, som man finder på dyr, også sker efter anvendelse i dyrenes nærmiljø, dvs. privat sexmisbrug. I den 32 sider udtalelse fra Rådet undervægtes alvoren og omfanget af skaderne på dyrene, ligesom de fakta, vi har om den ”typiske udøver”, er nedtonet. Rådet har til trods for, at det er et Dyreetisk Råd, især haft fokus på mennesker og de menneskelige hensyn.

Anmeldelser afvises!

Udtalelsen blev ”bestilt” hos Rådet, fordi der havde været eksempler på, at der var sket et tolkningskred hos politi og anklagemyndighed de senere år, således at anmeldelser om seksuel misbrug af dyr i mange tilfælde var blevet afvist med henvisning til, at sodomi ikke er forbudt.

Nogle politifolk vurderer, at

det ville lette deres arbejde, hvis sodomi bliver forbudt. Måske havde man fundet gerningsmanden til de døde og skadede heste, som politiet formodede blev mishandlet med et seksuelt motiv i sommeren 2004. Det lykkedes ikke at finde en eller flere skyldige. Dette til trods for intens efterforskning og 500 henvendelser fra borgere, som skønnedes relevante, hvor politiet fastholdt, at der i mindst halvdelen af de 38 tilfælde havde været tale om hestemishandling med et seksuelt motiv. Blot en person blev sigtet - men kun for blufærdighedskrænkelser. Personer, der ringede til politiet, mens de aktuelt så deres dyr blive anvendt seksuelt, blev i flere tilfælde afvist telefonisk med henvisning til, at sodomi ikke er forbudt. Ikke alle hestene blev grundigt

undersøgt eller obduceret, når de var døde. Sagerne passede med erfaringer fra udlandet, hvor forskellige undersøgelser uafhængigt af hinanden har indikeret, at der er en vis sammenhæng mellem vold og seksuel misbrug af dyr. Da en landmand i 2006 henvendte sig til politiet, fordi en person flere gange var gået ind til hans søer for at dyrke sex med dem, blev han afvist af politiet, der fortalte, at det jo ikke er ulovligt.

Mere udbredt end troet!

Journalister har ved at gå "undercover" fundet ud af, at der i dag herhjemme findes dyrebordeller, og at private også nogle steder "låner" dyr ud til sexanvendelse. Udbuddet på Internettet er betydeligt. Nogle studerende rykkede en annonce i avisen, hvor det fremgik, at de søgte dyr til sex; på to dage fik de 50 henvendelser. Politiet betragter ikke dette som ulovligt. Derfor har vi brug for en præcisering af Dyreværnsloven, hvis vi vil beskytte dyrene. Hvis ikke politiet betragter det som forbudt, så bliver dyrene ikke undersøgt, og så bliver skader-

ne i hvert tilfælde aldrig fundet, og "misbrugerne" kan så fortsat boltre sig. Et forbud må også formodes at kunne virke præventivt. Mange mener, at der i disse år er tale om en udvikling, hvor anvendelsen af dyr til sex er i stigning. Jeg er enig i dette.

Skader pga. overgreb

Hvor ofte dyrene skades fysisk, og hvor ofte det ikke er tilfældet, ved man ikke noget præcist om, da meget jo foregår skjult. Vi ved noget om arten af skader, og vi ved noget om, hvordan dyrene bruges. I en svensk undersøgelse med ca. 119 sager fra år 2000 til 2004 fandt man, at der **især var tale om anvendelse af heste, kvæg, hunde og katte.**

En nyere engelsk undersøgelse viste, at hunde og katte med alvorlige skader efter sexmisbrug blev set hos dyrlægerne, fordi sodomi er ulovligt i England. Skaderne var på mange måder som dem, der beskrives i humane lærebøger i retsmedicin og i bøger om gynækologi eller pædofili. I både den svenske og den engelske under-

søgelse kan nævnes følgende eksempler på skader: Snit- og stikskader samt spor af stump vold, en trommestik ført ind i endetarmen op til leveren medførte en tæves død, andre tæver havde skader efter samleje og/eller indførsel af forskellige skarpe eller spidse genstande i skeden, hævelser og læderet væv rundt om anus og udvidet/ødelagt anal ringmuskul, fortykkede øre-flapper og skader pga. snore eller elastikker anbragt rundt om scrotum eller penis. Der var også katte med skader.

I den omtalte svenske undersøgelse står der til sidst: **"Hvis hensigten er at beskytte dyrene fra at blive anvendt af mennesker i seksuelle sammenhæng, så er de nuværende bestemmelser utilstrækkelige."**

Det er præcist den situation, vi står i nu herhjemme!

Dyrlæger ønsker forbud

Den danske Dyrlægeforening ønsker (som Dyrlægeforeningerne i Sverige og Norge) dyrene lovgivningsmæssigt beskyttet mod sodomi. 28 dyrlæger skrev i maj i et fællesbrev til Det Dyreetiske Råd (som

Rådet glemte at omtale i sin udtalelse), at:

”Vores fortolkning af §§ 1 og 2 i Dyreværnsloven er følgende:

Ad § 1: Vore husdyr og kæledyr kan i de fleste tilfælde ikke forsvare sig mod menneskers adfærdlopførsel, og derfor finder vi, at menneskers seksuelle omgang med dyr indebærer;

1. at dyret ikke behandles for-svarligt og

2. at dyret ikke beskyttes bedst muligt mod væsentlig ulempe.

Ad § 2: Mennesker, der har til-tvinger sig seksuel omgang med dyr, har ikke

1. behandlet dyret omsorgsfuldt
2. passet dyret under hensynta-gen til dets fysiologiske behov.

Da dyrene i disse situationer ikke eller kun vanskeligt kan forsvare sig, er der efter vores opfattelse tale om, at menne-

skers seksuelle omgang med dyr er en form for selvtaget, som er i strid med Dyreværnslovens § 1 og § 2. Da der er delte meninger om fortolkningen af, hvad § 1 og § 2 dækker, vil det være hensigtsmæssigt at få en præcisering i § 1 og § 2 eller i bemærkningerne til disse.”

I klar modsætning hertil skriver Rådet på side 6 i udtalelsen, at der i forhold til dyrene er: **”Et tungvejende modsatrettet hensyn til at udvise respekt overfor andre menneskers seksuelle præferencer og en seksuel minoritet.”**

Rådet bemærker, at dyrene er godt nok beskyttet af loven i dag. Men det er ikke tilfældet, for politiet afviser anmeldelser, og dyrene undersøges ikke. Så der findes ingen skader og ingen skyldige. Men en evt. bevisbyrde vil også være tæt på umulig at løfte, hvis ikke sodomi gøres ulovlig. Jeg mener,

det simpelthen skal være forbudt at bruge dyr på denne måde som et stykke sexlegetøj. Rådet burde som et ”Dyreetisk” Råd have beskæftiget sig med den betydelige risiko for alvorlige skader, der er på dyrene, men dette er desværre nedtonet i udtalelsen. Ligesom det faktum, at gældende Dyreværnslov - pga. tolkningen af denne - ikke beskytter dyrene. I stedet for at hjælpe dyrene, har man stirret sig blind på et mindretal af mennesker med ekstreme seksuelle eller sadistiske behov, som man er bange for at diskriminere.

Lene Katstrup, dyrlæge

KATTEHJEMMETS KOMMENTAR:

Kattehjemmet er enig i Lene Katstrups argumenter. Vi var på høringslisten mht. Det Dyreetiske Råds udtalelse om sodomi (dyresex). Vi er ligesom Lene Katstrup uenig med Rådets udtalelse, men derimod enige med Rådets mindretals udtalelse, der argumenterer for, at dyrene skal beskyttes mod dyresex. Derfor har vi skrevet til Justitsministeriet med ønsket om et forbud mod sodomi. Vi har sendt en

artikel ud til pressen og alle dyrevelfærdsordførerne for de politiske partier - se under ”aktuelt” og ”artikler” på vores hjemmeside. Den 10. januar 2007 startede vi en underskriftindsamling på Internettet. Vi sendte mail til alle, der er tilmeldt nyhedsbrevet, og vi oprettede mulighed for at skrive under på vores hjemmeside - se **”Hjælp os med at stoppe sodomi/dyresex”**. Vi indsamlede alle underskrifterne og

afleverede dem til Justitsministeren den 20. februar 2007, så vi forhåbentlig får stoppet denne form for dyremishandling ved lov. Den 27. februar 2007 tages emnet op til 1. behandling i Folketinget.

Spørgsmål:

Min hunkat hyler hele natten og stikker numsen i vejret. Er hun syg?

Svar:

Din hunkat er ikke syg, men i løbetid. Du bør få den steriliseret og øremærket, så du undgår urenlighed og overskuds-killinger. Ellers kan du risikere, at katten begynder at besørge rundt omkring i hjemmet i frustration over, at dens hormoner gør den urolig. Når katten er blevet steriliseret, bliver den mere rolig og afbalanceret. Desuden undgår du at skulle få aflivet killinger hos dyrlægen, fordi det viser sig, at du ikke kan komme af med dem. Hvert eneste år er der i forvejen alt for mange killinger i overskud, som aflives, afleveres her på Kattehjemmet eller i værste fald efterlades alene til en langsom død af uansvarlige mennesker

Spørgsmål:

Vi overvejer at skifte rækkehus ca. 100 meter fra, hvor vi bor nu. Vil vores ca. 5 årige gamle kastrede hunkat kunne finde ud af, at vi nu bor et andet sted? Hvad kan man gøre for at hjælpe ham?

Svar:

I bør holde katten inde i min. 3 uger og strø noget af det kattegrus, han har besørget på, ud i hjørnerne af haven, så han kan finde tilbage på sine egne lugte. Luk ham derefter ud på tom mave, så han bliver i nærheden og hurtigt kommer ind igen. I kan også introducere ham for de nye omgivelser ved at gå tur med ham i sele, hvilket I kan vænne ham til at være iført i tiden op til, I begynder at lukke ham ud.

Hvis katten løber tilbage, ved I jo, hvor I kan finde ham. Orienter de nye beboere om, at det kan ske. Hvis ovennævnte ikke lykkedes, kan man guide katten med, hvilken vej, den skal løbe, ved at sætte hegn op

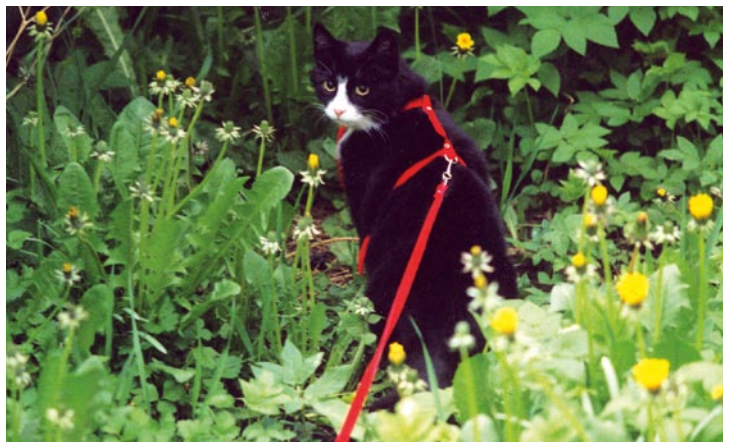
i haven. I sidste ende kan man bygge en løbegård, hvis ovennævnte viser sig at være helt umuligt.

Spørgsmål:

Er det godt for min kat at få mælk?

Svar:

Katte kan få tynd mave af komælk pga. laktosen. Katte behøver ikke andet end postevand, hvilket de naturligvis altid skal have adgang til. Katte må dog godt få kaffefløde blandet halvt med vand eller såkaldt kattemælk, men det fedt og bruges fortrinsvis til undervægtige katte.

Lad aldrig en kat i sele alene uden opsyn, da det kan ende med, at den vikler sig ind og i værste fald bliver kvælt.

Spørgsmål:

Jeg har en kastreret hankat på 2 år, der bløder lidt ud af endetarmen. Mit spørgsmål er nu, om han kan have hård mave, og endetarmen derfor springer lidt, når han besørger? Jeg kan ikke tjekke hans afføring, da han altid besørger udenfor. Skal jeg gå til dyrlægen?

Svar:

Du bør få katten checket af en dyrlæge. Dyrlægen vil konstatere, hvad der kan være galt. Der kan være tale om hård afføring og dermed en rift i endetarmsåbningen. Men det er ikke så sandsynligt for en udekat, der får motion og derfor holder gang i tarmsystemet. Det ville være en fordel med en afføringsprøve, men tving ikke katten til at besørge indendørs, da katte kan holde sig i flere dage.

Spørgsmål:

Min kat sutter på finger og øreflip. Skal jeg gøre noget ved det?

Svar:

Der er tale om et dybtliggende instinkt hos katten, som stammer fra, da den diede hos mor-katten. Katten kan stadig lide den tryghed, det giver, at sutte. Når katten bliver ældre, aftager denne vane eller går helt væk.

Der er ikke noget farligt i det, og du kan jo tage den væk, hvis du ikke bryder dig om det.

Hvis katten sutter på tøj og uld kan det være farligt, da den kan få tråde, hår og snore ned i maven. Giv i stedet katten en sutteklud, der er lavet af stof, som katten ikke har lyst til at bide i stykker. Eksempelvis et stykke fåre- eller kanin skind, som den vil kunne lide at "malke" i.

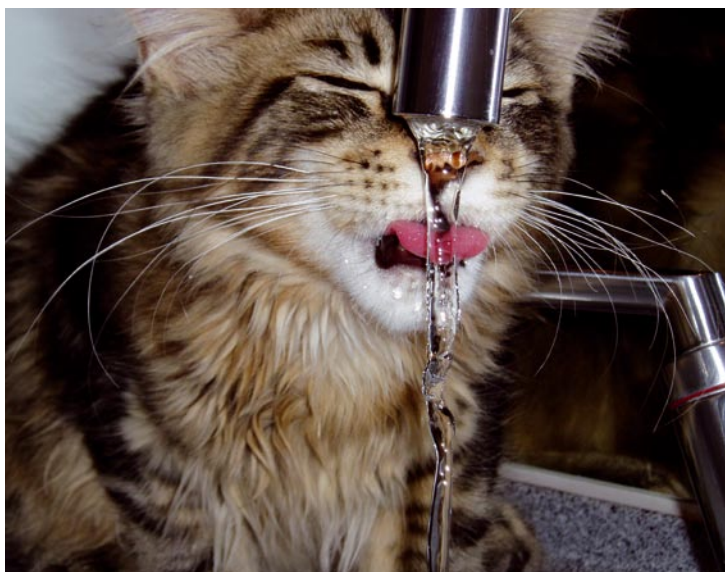
Spørgsmål:

Min venindes kat er begyndt at drikke vand fra vandhanen! Da der står frisk vand fremme, undrer hun sig lidt over det.

Hvad kan dette betyde? Eller er det bare en "sjov" idé, katten har fået?

Svar:

Nogle katte vil gerne have frisk vand i en skål, andre vil kun drikke regnvand, og andre vil have noget tredje. Det er meget forskelligt. Mange katte synes, det er sjovt at drikke af vandhanen. Hvis du observerer, at katten på et tidspunkt drikker meget mere, end den plejer, skal den tjekkes hos en dyrlæge, da det kan være tegn på sukkersyge eller nyreproblemer.

NÅR DU
STØTTER
INGES KATTEHJEM,
FÅR DU
DOBBELT
SÅ MEGET FOR
PENGENE

BETÆNK INGES KATTEHJEM

Inges Kattehjem får ingen offentlig støtte og er derfor afhængig af private donationer.

Inges Kattehjem er godkendt hos Told & Skattestyrelsen efter ligningslovens §8a, stk. 2. - som berettigede til at modtage gaver mv. med fradragsret for giveren. Det er en forudsætning for fradraget, at gaven til den enkelte forening mv. udgør mindst 500 kr. Fradraget kan kun indrømmes for det beløb, hvormed gaverne tilsammen overstiger 500 kr. og kan højst udgøre 6.600 kr.

Endvidere er Inges Kattehjem fritaget for arve- og boafgift. Derfor får kattene glæde af ALLE midlerne fra arv og testamentariske gaver. Vores advokat opretter gratis testamente, hvor Inges Kattehjem tilgodeses.

Advokat Skjalm Von Bülow
Dr. Tværgade 30, 3. sal
1017 København K
Telefon 33 23 10 10

INGES KATTEHJEM

- Formidler årligt hjem til ca. 3.000 herreløse katte fra lokalafdelingerne i Glostrup, Hillerød, Næstved, Odense og Horsens.
- Sørger for kastrering og sterilisering for at reducere antallet af "overskudskatte".
- Driver Dansk Katteregister og sørger for øremærkning og registrering, så ejeren kan kontaktes, hvis katten er bortløbet, kommet til skade eller findes død.
- Støtter genudsætning af vildtlevende katte.
- Hjælper sommerhuskatte ved at informere om det ansvar, man påtager sig ved at tage en kat eller killing til sig i ferien.
- Giver professionel rådgivning om katte.
- Påvirker aktivt den offentlige debat til fordel for kattene.

PÅ FORHÅND TAK TIL DIN HJÆLP TIL DE HJEMLØSE KATTE

KATTENS "FØRSTE" HISTORIE

I de næste fire numre af bladet vil "Kattens Historie" blive beskrevet. Vi vil starte med at beskrive, hvor katten stammer fra og dernæst bevæge os over i, hvordan den kom fra det varme Syd til det kolde Danmark. I det følgende beskrives "Kattens "første" historie": Hvor stammer tamkatten fra? Hvor og hvorfor begyndte mennesket at tæmme den vilde kat? Hvordan blev katten betragtet dengang for flere tusinde år siden?

En stor kattefamilie

Tamkatten hører til den store familie af forskellige katte- dyr. Det er ikke svært at se, hvordan den lille tamme kat ligner de store kattedyr i deres udseende og adfærd – de er som løver, tigre, jaguarer og pumaer i små udgaver.

Kattedyrene er en del af det økologiske system. De befinder sig som det ultimative rov-

dyr øverst i fødekæden. Kattedyrene sørger for at holde bestanden af planteædende dyr nede og tager de svageste individer i flokkene. På denne måde regulerer de flokkene af planteædere og sørger for, at de forbliver sunde.

Kattens forfædre

Kattens ældste forfædre er de såkaldte Miacider. Disse tidlige kødædere levede for 50 millio-

ner år siden og var små rovdyr med korte ben og brede fødder. Herfra nedstammer: Den afrikanske vildkat, den europæiske vildkat og den asiatiske ørkenkat.

Tamkatten menes at stamme fra den afrikanske vildkat. Den europæiske vildkat har måske bidraget med gener til tamkatten ved krydsninger. Men den europæiske vildkat ser anderledes ud end den afrikanske vildkat og huskatte: De har en højere pande, en større krop og en meget busket hale. Desuden lader den europæiske vildkat sig ikke tæmme og egner sig ikke som huskat til trods for, at man parrer den med vores huskatte.

Europæisk vildkat

Afrikansk vildkat

Tamkat fra det varme Syd

Vildkatten tæmmes
Katten har været menneskets hus- og kæledyr i mere end 9.500 år, viser nye udgravninger på Cypern. Her har man fundet en grav med et helt katteskelet, der lå ved siden af et menneske, hvilket tyder på, at katten har været tam og af stor betydning for den afdøde. Skeletresterne tyder på nært slægtskab med den afrikanske vildkat. De første mennesker kom til øen for ca. 10.000 år siden og medbragte efter al sandsynlighed katte, hunde, geder og andre husdyr fra Tyrkiet.

De næstældste fund af katte som hus- og kæledyr, kan føres 4.-6.000 år tilbage i Ægypten, hvor man har fundet mange skeletter. Allerede dengang havde ægypterne indset nytten af at holde katte til at jage de gnavere, der spiste af afgrøderne. Kattens rolle i det ofte

hungersnødsramte landbrugsland blev så betydningsfuldt, at den fik status af guddom. Derfor blev katten agtet og æret

Kattegudinden Bast

ange måder:

Der var dødsstraf for at slå en kat ihjel, og når en huskat døde, skulle hele husstanden ifølge lov barbere øjenbrynene

af som tegn på sorg. De lod den døde kat balsamere og begravde den på en kirkegård for katte, der var viet til gudinden Bast (senere Bastet). Katten blev gjort til symbolet for denne frugtbarhedsgudinde, der havde kattehoved. Dette var måske ikke så mærkeligt, da familier med kat ikke sultede ligeså meget som familier uden kat. At ægypterne satte stor pris på deres katte ses tydeligt på malerier, tegninger, statuer og skulpturer fra dengang.

I næste bl. fortsættes serien om "Kattens Historie", hvor du kan du læse om kattens vej til det nordlige Europa - herunder vejen til Danmark.

NYE TILTAG PÅ INGES KATTEHJEM, NÆSTVED AFDELINGEN

Siden sommeren 2006 har vi på Kattehuset i Næstved indført den ordning, at alle katte, der formidles til nye hjem, er eller bliver neutraliserede. Før var kun ungcatter og voksne katte kastrerede eller steriliserede, og vi vidste ikke, om folk fik de killinger, de købte, neutraliseret.

Den nye ordning indebærer, at når man køber en killing, får man nogle måneder efter - afhængig af killingens alder - indkaldelse til neutralisering, øretatovering og genbehandling af ormekur.

Inden ordningen startede op, var vi nødt til at gøre os nogle overvejelser i forbindelse med at skulle til at operere meget yngre dyr end normalt. Alle katte, der formidles via Inges Kattehus, skal være øretatoveret. Men ørerne skal være store nok til, at der er plads til et øremærke. Derfor er en alder på 4-5 måneder til øretatovering og neutralisering passende. En anden overvejelse var, om øremærket ville forblive tydeligt, da katten jo i 4-5 måneders alderen stadig vil være i vækst. Det vil sige, at ørerne også vokser lidt.

En tredje overvejelse var, om så unge dyr kan tåle at blive bedøvet. De bliver meget nemmere kolde, og ved enhver bedøvelse falder legemstemperaturen. Især ved meget små individer skal man være ekstra forsigtig. Når vi neutraliserer de unge katte, pakkes de ekstra ind både under operationen og efterfølgende ved opvågningen.

Siden ordningen startede, har vi neutraliseret ca. 100 katte på omkring 4-5 måneder, og det har ikke givet problemer. De vågner hurtigere efter bedøvelsen end lidt ældre katte, og sårene heler meget hurtigt og uden problemer. De katte, vi har set efterfølgende til kontrol, har også haft fine, læsbare øremærker.

Adfærdsmæssigt har vi heller ikke fået nogen tilbagemeldinger om problemer med den tidlige neutralisering. Vi følger det fortsat nøje i de næste måneder, da ordningen jo er så ny endnu. En anden god ting ved, at vi indkalder kattene igen, er, at vi får sikkerhed for, at de bliver revaccineret mod kattesyg og katteinfluenza, og at kattene får en genbehandling mod spolorm og bændelorm.

Susanne Schantz Laursen
Dyrlæge Inges Kattehus,
Næstved afdelingen.

USSEL OG TYND KAT FIK NYT HJEM

Den 4. september 2006 hentede vi vores lille nye hunkat hos jer. Malle havde haft et hjem før os, fordi hun havde en øremærkning, der var ulæselig. Hun var bedømt til at være 4-6 år og var meget ussel, da hun blev fundet og bragt til jer: **Tynd, forskræmt og en helt tottet pels fuld af klumper.**

Malle var ganske forskræmt, da vi kom hjem med hende. Her i huset fik hun sit eget rum i starten - med mad, vand og toiletbakke. Vi tilbragte hver dag tid i rummet, hvor vi sad og læste og var ganske stille. Ganske langsomt fik hun tillid til os og begyndte at komme frem. Og pludselig en dag skete miraklet – hun sprang op på skødet og ville kæle. Nu er hun den smukkeste lille

lysegrå kat: Med hvide sokker, en skinnende og silkeblød pels, kælen, aktiv og nysgerrig. Helt som en sund og glad kat skal være. Hun er dog lidt bange af sig – specielt, når det gælder børn. Vores lille barnebarn på 5 år er meget forsigtigt og vil så gerne ae hende og lege med hende. Men endnu nyter det ingenting! Malle er pist væk....og kommer ikke frem, før hun igen er alene med min mand og jeg. Måske har nogle børn gjort hende fortræd på et tids-punkt. Men hun er en rigtig dejlig, lille kat, som vi har stor glæde af hver dag. Og det virker bestemt som om, det er gensidigt.

Jeg kan så absolut anbefale, at man beslutter sig for en ”voksen kat”. Det kan blive til stor

glæde for alle parter. Samtidig endnu en tak til Kattehjemmet, der gør et så stort og nødvendigt arbejde. Det kan vi ikke påskønne og støtte nok.

De venligste hilsner,
Lis Sørensen, Glostrup

EN HILSEN FRA MIT NYE HJEM

AGNES OG MIAU

Hej,

Lige et lille postkort til vores gamle "hjem" her fra "syden" (Amager). Vi har besluttet os for at blive her. Maden og underholdningen er simpelthen for god til andet! Vi bruger vores dage på ravage af tæpper og legetøj (vi er ved at slå internationale rekorder i partering af tøjmus – klaret på få sekunder. Vi satser på Guinness...).

Derudover sørger vi for at spise masser af mad og putte lidt i hjørnet af lænestolen. På den

måde er vi nemlig klar til kamp, når vores mennesker kommer hjem efter en lang dag på job og i vuggestue og tror, at de skal slappe af. Det mindste menneske herhjemme er kun 3 år og har lige så meget energi som os. Vi keder os aldrig. STORT SMIL herfra. Da vejret bød det, brugte vi mange lange solskins timer på altanen.

Vi har fået vaccine nr. 2 og vores mennesker har bestilt tid til den neutralisering og øremærkning, som de mener, er så vigtig. Så må vi jo bare

vente og se, om de kan fange os, når dagen oprinder. Hæ, hæ - vi har i hvert fald ikke for vane at gøre det nemt for dem. Summa summarum, vi kommer aldrig tilbage igen. Trods lutter varme tanker og minder om jer. Vi tænker tit på jer og sender hermed knus, klem og møs fra hele familien.

Miau og Agnes og så de to tosser Naia og Kirstine

DE "GLEMTE" DYR

Hvert år er der mange dyr, der bliver ladet alene hjemme, når deres ejere bliver indlagt på psykiatrisk afdeling, kommer i fængsel eller på anden vis pludseligt forlader deres hjem. Men hvor stort problemet egentligt er, er en undersøgelse netop nu i gang med at klarlægge.

Mange enlige/ensomme mennesker har ingen, der kan tage sig af dyrene, hvis de akut må forlade hjemmet.

De efterladte dyr er ofte overladt til tilfældighedernes spil. Der findes ingen retningslinjer for, hvordan det offentlige skal håndtere kæledyrene. På Kattehjemmet er vi igennem årene ofte blevet kontaktet af rådvilde hjemmehjælpere, sygeplejersker og pårørende, der ikke ved, hvad de skal stille op med de efterladte dyr. Kattehjemmet modtager jævnligt katte fra psykisk syge, afdøde, indsatte og lignende personer. Derudover er der de enlige og ensomme, der ingen pårørende har, som kan træde ind og hjælpe det efterladte dyr. Her ender det ofte med, at fx hjemmehjælpere af egen lomme betaler for at få katten aflivet hos en dyrlæge. Eller hvad værre er: At katten efterlades alene til sult og død!

Antal efterladte dyr

Denne mangel på retningslinjer for, hvad man skal gøre, hvis et dyr efterlades alene i hjemmet, har startet denne undersøgelse. Vi ønsker at klarlægge, om

der er et stort problem mht. socialt udsatte og deres katte. Undersøgelsen består blandt andet i at udlevere spørgeskemaer til ansatte i psykiatrien, hjemmeplejen, ældre der hjælper ældre, Røde Kors, væresteder og lign. samt personlige interviews af sindslidende, hjemløse, ældre der bor alene, handicappede og misbrugere. **Hvor mange dyr efterlades, og hvad sker der med disse dyr?** Undersøgelsen fortsætter indtil 1. marts 2007.

Retningslinjer

Inges Kattehjem er overbevist om, at hvis behovet er stort nok, vil vi forsøge at få indført nogle retningslinjer, der vil kunne benyttes af myndighederne. Retningslinjer, der fortæller sygeplejersker, hjemmehjælpere mfl., at der er tale om hold af dyr i hjemmet, og hvad de skal gøre i sådanne tilfælde. På denne måde sikres dyrene, hvis ejeren pludselig bliver indlagt, fængslet, dør eller lignende. Helt konkret bør det skri-

ves i patientens kontaktbog: *Hvad skal der ske med katten, hvis ejeren ikke er der mere? Skal katten bringes til pårørende (i så fald hvilke og med telefonnumre), til dyrlægen for aflivning eller på et internat? Og hvem betaler?* Det kan ikke være rimeligt, at hjemmehjælperen skal betale, eller at internaterne skal bære omkostningerne hver gang. De har i forvejen få midler og rigeligt med dyr at skulle hjælpe i forvejen!

På de følgende to sider kan du læse en novelle om en kvinde, der bliver indlagt på psykiatrisk hospital og må efterlade sine to katte derhjemme. Historien er baseret på en virkelig hændelse.

AF TINA NURBY
& CAMILLA E. POULSEN

”KATTENS TIL MARERIDT”

EN SANDFÆRDIG NOVELLE AF DAWN EDGAR

Gitte bor alene og har kunnet passe sig selv og sit hjem, indtil hun en dag bliver syg. Hun er meget forvirret og ender på lukket afdeling på psykiatrisk afd. på Bispebjerg Hospital i København. Gitte har ikke kendskab til indlæggelsen, og da hun kommer til sig selv, går det op for hende, at hun er på et hospital, og at der ikke er nogen hjemme hos hendes katte. Hun frygter, at ingen har givet hendes to katte vand og mad de sidste par dage.

Gitte går i panik og kalder på sygeplejeren: ”Mine katte. Mine katte. Mine katte...,” mumler Gitte.

”Ja,” siger den søde sygeplejer.

”Jeg har to katte derhjemme,” siger Gitte. Gitte har svært ved at forklare, hvad hun vil, men til sidst siger hun: ”Hvem kan passe mine to katte? De går hjemme og jeg er her.”

”Ja, det er rigtigt. Kender du nogen?,” spørger sygeplejeren.

”Nej.” Hun ryster på hovedet. ”Mine katte. De sulter. Mine katte...”

”Vi skal nok finde ud af noget,” siger sygeplejeren. ”Jeg skriver det i dit kardedex og...”

”Nej, siger Gitte. ”NU. Det

skal være nu...”

Sygeplejeren kan ikke gøre andet end at undersøge det for hende. ”Jeg kommer tilbage om lidt. Vi skal nok finde ud af noget,” siger sygeplejeren.

Gitte har svært med at vente. Hun vil hjem til sine to katte for at se, om de har det godt.

”Ved nogen, jeg er her?”

Men lige nu og her er der intet at gøre. Gitte har været indlagt et par dage, og der har ikke været nogen at besøge hende. Måske er der ingen, der ved, at hun er indlagt. Hun har ikke kunnet ringe til nogen. Hun har været for syg og ligger på lukket afdeling. ”Mon der er nogen, der ved, jeg er her?”

Gitte kommer i tanke om sin nabo. Hun kender en, der bor ved siden af hende derhjemme. Han må kunne passe dem, men

så dukker det næste problem op. Han har ikke nogen nøgle til hendes lejlighed, og hun kender heller ikke hans telefonnummer.

Gitte vil kontakte sin gode veninde Janne. Hun går hen på kontoret og spørger.

”Må jeg få min telefon?” ”Må jeg ringe til min veninde?”

”Nu må du lige vente, Gitte,” siger sygeplejeren. ”Jeg kommer om lidt.”

Det er en lang proces, synes Gitte. Hun har været indlagt et par dage, og de har taget alt fra hende. Hun har ingen af sine ting - kun sit tøj. Det haster, at hun får sine katte passet. Det haster, men hun føler, de er ligeglade med hende. Hun kan ikke holde ud at være der.

Det tager længere tid

Gitte får snakket med sin veninde Janne, og heldigvis kommer hun forbi næste dag med sin ven Bo. De taler om problemet. ”Jeg vil gerne hjem og se til dem,” siger Gitte. ”Hvorfor må jeg ikke tage hjem og give dem mad og så komme tilbage,” spørger Gitte. Janne og Bo snakker også med sygeplejeren og prøver at forstå situation. Gitte har

ikke udgang. Hun må ikke gå ud. "Kan du ikke tage hjem for mig?" spørger Gitte Janne. "Det er det eneste, jeg kan foreslå. Min nabo er hjemme, og så kan du give ham en nøgle?"

"Jeg vil gerne med... men det må jeg ikke," siger Gitte. Det kunne være godt, hvis Janne kunne hjælpe hende ved at købe noget mad til kattene og fodre dem. Samtidig kunne hun give naboen en nøgle til Gittes hjem. Det er den eneste løsning, Gitte og Janne kan finde. Men Gitte bliver bange for, at kattene allerede er døde af sult. "Det haster!"

Der stank af kattetis!

Janne fik et chok, da hun kom ind i Gittes lejlighed. Der stank af kattetis og -lort. Det var slem! Kattene havde tisset i hjørnerne og skidt mange ste-

der. Hun stillede en plastikbalje som kattebakke til dem. Det var noget af et arbejde at gøre rent. Janne gjorde, hvad hun kunne for at fjerne det meste og sørgede for, at der var mad nok til et godt stykke tid og frisk vand. Kattene var lidt magre, men det var svært at se, om de havde taget skade af det. De var meget glade for at se Janne, og hun blev lidt hos dem og kælede med dem.

Derefter gik hun over til Gittes nabo og snakkede med ham. Han ville da gerne se til dyrene hver dag. Naboen kendte Gitte, da de af og til hilste på hinanden, så han blev ked af at høre om situationen. Hvis bare han havde vidst noget, så kunne han have hjulpet.

Janne ringer til Gitte:

"Jeg har været hjemme hos dig og set til dine katte"

Gitte blev glad for at høre hen-

des stemme. "Tak. Mange tak." "Hvordan har de to det? Er de i live?"

"Ja, ja. Rolig nu. De er blevet lidt tyndere, men jeg tror, de bliver fine igen. Nu ser din nabo til dine katte hver dag." Gitte kunne mærke, at hun blev rolig igen. Der var ingen grund til panik mere, da alt jo var klaret nu.

"Jeg vil gerne hjem til mine katte."

"Det skal du nok komme," sagde Janne i telefon. "Det skal du nok komme."

VIGTIGE ADRESSER

HOVEDAFDELING

INGES KATTEHJEM
EJBYDALSVÆJ 260
2600 GLOSTRUP

KATTEHJEM OG PENSION

HAR ÅBENT
MAN-FREDAG KL. 14-18
SØNDAG KL. 11-14

TELEFONTID

MAN-FREDAG KL. 10-17
TELEFON 44 85 35 55
FAX 44 92 22 55

E-MAIL

ik@inges-kattehjem.dk
(DES VÆRRE KAN VI IKKE BESVARE
SPØRGSMÅL VIA E-MAIL)

HJEMMESIDE

www.inges-kattehjem.dk

LOKALAFDELINGER

INGES KATTEHJEM ODENSE
Sdr. Boulevard 83
5000 Odense C
Telefon 70 20 35 55

INGES KATTEHJEM NÆSTVED

Kalbyrisvej 160
4700 Næstved
Telefon 70 20 35 50

INGES KATTEHJEM HORSENS

SILKEBORGVEJ 156, LUND
8700 HORSENS
Telefon 70 20 35 53

FONDENS BESTYRELSE

INGE SØRENSEN
JØRGEN SKÆRBYE PETERSEN
ADVOKAT SKJALM VON BÜLOW

POST

PP

DANMARK

MASKINERET GASINPOST
ID: 2412

HUSK MEDLEMSSKAB - KATTEBLADET

Alle, der er interesseret i Kattehjemmets arbejde, er velkomne som bidragsydere. Der tegnes ikke medlemskab med et fast årligt kontingent, men det overlades helt frit til den enkelte at give et bidrag til Kattehjemmet.

Alle bidrag - store såvel som mindre - modtages med samme taknemmelighed. I bladet er indhæftet et indbetalingskort. Dette kan bruges når som helst, man kan afse et beløb. Kattehjemmets blad udsendes 4 gange årligt til samtlige bidragsydere.

KATTEBLADET OG ADRESSERNE - HUSK:

-at melde adresseændring samt nyt telefonnummer skriftligt til Kattehjemmet.

-at bruge samme navn hver gang, hvis I er to med forskelligt navn, der holder bladet sammen.

-at give os besked, hvis I får 2 blade.

-at give bladet videre i stedet for at smide det væk.

-at Kattehjemmet stadig samler på brugte frimærker.

På forhånd tak, kontoret og Inge

**NB! BENYTT ALTID ABONNEMENTSNR. FRA DET
SENESTE BLAD, DU HAR MODTAGET.**

AFSENDER:

PortoService ApS
Hjulmagervej 13
9490 Pandrup

Ændringer vedr. abonnement
ring venligst 44 85 35 55